

וזכירתו עירומים בחדר האמבטיה -

של המזכירה ושלך סכין מיטבח?

הצדיקו כישוריה של רחל את קידומה. רחל גם נהנתה מהטבות אחרות. רק לאחרונה נשלחה לקורס ליחסי-אנוש, על חשבון המוסד.

מסתבר כי טיב היחסים בין המנהל לי-מוזכרתו היה ידוע. "האיש הזה היה בא לפחות שלוש פעמים בשבוע בשנותיים הראשונות", סיפרה מזל יורלביץ, שכנה הי-גרה קומה אחת מתחת לדירתה של רחל ויינבוים. "הוא היה בא תמיד בשעות הבוקר או הצהריים. רחל היתה יוצאת בבוקר לעבודה, וחוזרת הביתה אחרי כמה שעות. הוא היה מגיע תמיד אחריה. אף פעם לא באו ביחד. אני מסתכלת הרבה דרך החלון שלי, וככה הייתי רואה אותם. לפעמים הייתי רואה אותו גם בחדרי המדרגות נכנס לדירה שלה."

מזל גרה בבנין מאז נישואיה לפני חמש שנים. בחגהפסח האחרון עברה במשך תקופת מה לעזרת-בית בדירתה של רחל. "אני זוכרת שפעם אחת הוא בא בזמן

שעבדתי אצלה", סיפרה. "הרגשתי שרחל היא חסרת-מנוחה, ורוצה שאגמור. היא גם שילמה לי מהר כדי שאסתלק. אני יודעת שהיא גרושה. לא ידעתי שזה הבוס שלה. הכרתי גם את שלמה. רחל סיפרה לי שהוא בעלה. שלמה היה גר אצלה. הוא היה שכן סימפטי, ומאד שקט. תמיד שאל מה שלומי. לא יכולתי להאמין שזה הוא, כשראיתי אותו מתפרע. אחרי שהשכנים תפסו את שלמה המיטסה באה, לקחו את רחל ואת הבוס שלה לבית-חולים. כשהוא ירד פצוץ במדרגות, זיהיתי אותו. זהו האיש שתמיד בא אליה בבקרים. גם רחל היתה פצועה. הם שניהם היו מלאים דם."

"חשבו

שאני עירום"

ה מנהל מתגורר עם אשתו באיזור תל-אביב. לבני הזוג ילדים. "זה לא נכון שהיינו, רחל ואני, עירומים אצלה בדירה", טען, "בסך הכל היא מזכירה מסורה, ויש בינינו יחסי-ידידות. שום דבר לא יותר."

"ביום הראשון בשבוע שעבר לא הרר גישה רחל בטוב. מכיוון שדאגתי לברי-אותה, לקחתי אותה הביתה, במכונית שלי, בשלוש אחרי-צהריים. מתחת לבית שלה היא הציעה לי לעלות, לשתות כוס קפה. הסכמתי. נכון שזו לא היתה הפעם הראשונה שהייתי אצלה. ביקרתי אצלה אולי שלושי-ארבע פעמים בעבר, לכל היותר, ור תמיד אחרי שעות העבודה. אין לי שום מושג למה סיפרו שכנים שהייתי בא אליה בשעות-העבודה כמה פעמים כל שבוע."

"בזמן שהיא הכינה את הקפה במיטבה, ניכנסתי לאמבטיה כדי לשטוף את הפנים והידיים. פיתאום שמעתי רעש, והאיש הזה נכנס בצעקות לדירה. הוא תפס את רחל במיטבה, והתחיל להכות אותה. אחרי זה הוא תפס סכין ודקר אותה."

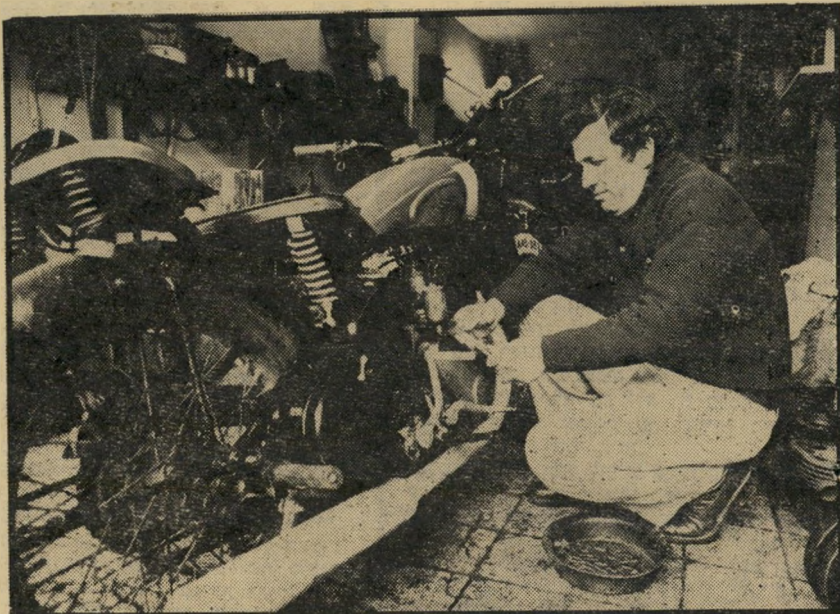
"בשלב זה אני התערבתי. הוצאתי מידינו את הסכין, אבל לא לפני שהוא הספיק לפצוע גם אותי. הוא המשיך להכות את רחל ואותי בכף-עץ אפריקאית גדולה, שהוריד מהקיר."

"שכנים, ששמעו את הצעקות, הצליחו להשתלט עליו ולהוציא אותו מהדירה. אני לא יודע למה הוא אמר שהיינו עירומים, ולמה השכנים אישרו את זה במיטסה. אני כבר לא זוכר טוב, אבל יכול להיות שאחרי שהוצאתי ממנו את הסכין נכנסתי לחדר האמבטיה, כדי לשטוף את עצמי מהדם. יכול להיות שהורדתי את החולצה ואולי גם קצת את המיכנסים, וככה ראו אותי וחשבו שאני עירום."

לעומת גירסה זו עומדת גירסתו של שלמה סימן-טוב. מאז המיקרה הוא מת-גורר בביתה של אמו, בשכונת שפירא בתל-אביב, שם יש לו גם מוסך לאופנועים בשותפות עם אחיו. שלמה, בן ה-40, הוא רווק השומר תמיד

שלמה ורחל בשיט צעקות וקללות

סימן-טוב בעבודה התפרצות לדירה

רחל ויינבוים (1970) עירום באמבטיה

על הופעה באה. לדברי ידידיו הוא אדם שקט.

עד השתלשלות הפרשה, שהבי-אה להתפרצותו, סיפר שלמה:

הכרתי את רחל לפני חמש שנים במועדון 77. שמנו עין האחד על השניה, והתחלנו לצאת. היא סיפרה לי בהתחלה שהתגרשה פעם, ושיש לה ילד אחד. רק אחרי חצי שנה היא גילתה לי שהיתה נשואה גם בפעם שניה, ושיש לה עוד ילד במוסד. אבל זה לא הפריע לי.

אחרי שחיינו תקופה ארוכה כמו זוג נשוי, הצעתי לה להתחתן. היא קיבלה את זה באופן חיובי, אבל טענה שהדירה לא מספיק גדולה. אני רציתי מאד ילד, והיא טענה שאין לנו מקום בשביל תינוק. לא יכולתי להיכנס לחובות כדי להשקיע ב-דירה יותר גדולה, אז המשכנו לחיות יחד בלי נישואין.

השתדלתי תמיד לתת לה מה שיכולתי. הייתי משתתף במחצית חשבון-החשמל. מימנתי את העזרת, שהיתה לה בזמנו. עשיתי קניות, תיקנתי ועשיתי שיפוצים בבית. אפילו נתתי לה 20 אלף לירות בשביל ללמוד נהיגה. ממש נתתי לה את כל הלב והנשמה.

במשך השנים היו לנו מריבות, אבל תמיד התפייסנו.

בקיץ האחרון היתה לנו מריבה גדולה, ונפרדנו לשלושה חודשים. חזרנו אחרי שהברה של רחל פייסה בינינו. מייד כשר חזרנו הצעתי שוב נישואין. הסברתי לה שאני כבר בן 40, והייתי מאד רוצה ש-תעשה לי ילד. היא דיברה שוב על דירה יותר גדולה, אבל אמרה לי שהיא מוכנה להתחתן איתי מייד, בלי לעשות ילד. לזה לא הסכמתי.

לכסוף החלטנו ללכת לייעוץ לנישואין. היינו בפגישה אחת, ואמרו לנו לבוא שנית כעבור שבועיים.

ביום החמישי לפני שבועיים ישנתי אצלה בדירה, כרגיל. בבוקר יצאנו ביחד - אני רגיל לקחת אותה לעבודה במכונית שלי - אבל האוטו לא נדלק. כשראיתי שזה לוקח זמן, אמרתי לה לנסוע באוטובוס.

(המשך בעמוד 46)

רחל ויינבוים ערב המיקרה חתך בפניו